

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XXVI. Prophetia Habacuc,

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

PROPOSITIO VII.

reliquis suscitandus erat Messias, qui rore gratiae celestis orbem universum intragaturus erat & fecundaturus, de quo in eamdem sententiam differit Psalmus septuagesimus primus: *Descendet sicut pluvia in vellus, & sicut stillicidia stillantia super terram.*

Mich. 7. 11, 14, Christi praetera venturi mysterium septimo capite tangit Michæas, cum Ecclesiæ instaurationem per Christum futuram nuntiat his verbis: *Dies, ut adficiantur macta Hier. in Mich. tue.* Id ad Christum Judæos quosdam retulisse scribit Hieronymus. Nec dissimilis illa est Amos de Christo prophetia, quam supra attulimus: *In die illa suscitabo tabernaculum David, quod cecidit, & reedificabo aperturas murorum ejus, & ea que corruerunt instaurabo, & reedificabo illud sicut in diebus antiquis.* Addit Michæas: *In die illa longe fiet Lex: par illud quod supra, & hic, & Isaías de Christo cecinerant: De Sion egredietur Lex, & Verbum Domini de Jerusalem: & deinde: Magnificabitur usque ad terminos terræ: paria & in Psalmis, secundo, & centesimo nono, Christi θεωρούμενος vidimus: Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, predicans preceptum ejus: tum: Virgam virtutis tuae emitte Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.* Quod autem subjungit Michæas, ad Ecclesiæ remotas gentes transfiguratas, *A civitatibus manitis usque ad flumen, & ad mare de mari, & ad montem de monte;* idem de Christo predictum extat Psalmo septuagesimo primo: *Et dominabitur a mari usque ad mare, & a flumine usque ad terminos orbis terrarum:* idem & apud Zachariam: *Locutus pacem gentibus, & potestas ejus a mari usque ad mare, & a fluminibus usque ad fines terre.* Sequitur apud Michæam: *Et terra erit in desolationem: nempe id quoque post Christum Daniel eventurum monuit. Christum deinde adhortatur Prophetæ, ut Pascat populum in virga sua, gregem hereditatis sue, de quo videlicet supra fuerat vaticinatus: Et stabit, & pascet in fortitudine Domini; pastorale officium, juxta Prophetarum omnium confensionem, Mellæ adscribens. Respondet Christus: Secundum dies egestionis tue de terra Ægypti ostendam ei mirabilia: sic in codem septuagesimo primo Psalmo, qui Christum ορθωτικό: Benedictus Dominus Deus Israël, qui fecit mirabilia salis: sic & apud Joëlem, illuc ubi Messiam ab eo prænuntiari diximus: Laudabit nomen Dei vestri, qui fecit mirabilia vobisum. Pergit Michæas: Videbunt gentes, & confundentur super omni fortitudine sua, ponent manus super os, aures eorum surda erant; lingent palaverem sicut serpentes, velut reptilia terra perturbabuntur in edibus suis, Dominum Denm nostrum formidabunt, & timebunt te: his contentanea Psalmus idem septuagesimus primus suppeditat: Coram illo procident Æthiopæ, & inimici ejus terram lingent: Reges Tharsis & insulae munera offerent, Reges Arabum & Saba doma adducent, & adorabunt eum omnes reges terre, omnes gentes servient ei: cui simile est & istud Isaiae de Messia: Et erant reges nutritii tui, & regine nutrices tuae vultu in terram demissi adorabant te, & pulvrem pedum tuorum lingent. Facit hoc quoque illud Osee, Christi ορθωτικό: Et post hoc revertentur filii Israël, & querent Dominum Deum suum, & David regem suum, & pavent ad Dominum. Flagitorum deinde veniam per Christum nobis largiendam promittit Michæas, quod passim de eo Prophetæ humano generi spondent. Ac denum quæ de venturo Christo, sub iurisjurandi lege, Abrahamo & Jacobo promissa sunt, effecturum cum asseverat.*

XVI. Secundo capite Habacuc hæc leguntur: *Adhuc visus procul, & apparebit in finem, & non mentietur: si moram fecerit, expecta illum, quia veniens veniet, & non tardabit.* Quibus Messiae adventum prædicti conséntium Ebrei Interpretæ & Christiani. De Christianis dubitatio nulla est, qui Pauli auctoritatem secuti, vel ad Christi salutarem illapsum in animos hominum spectare ista censuerunt, vel ad ejus descendit in terras: quod & in Thalmudici libri Sanhedrin postremo capite, & apud R. Selomoh dicitur doceatur.

Nec mysterio caret illud, quod extat in oratione Habacuc: *Egressus es in salutem populi tui, in salutem cum Christo tuo.* Scio nonnullos hic Iosuam notatum arbitrari, qui tamen unctus non fuit, nec Unctus dici potuit, nisi ορθωτικό, & latiori significacione; quemadmodum in Paralipomenis quicunque exierunt de Ægypto, Christi vocantur, ut adnotat Hieronymus. Alii ad Davidem id fleetunt. Utrumque certe Christi Iesu figuram gesisse diximus: cuius nomen cum & significationem habeat salutis, quæ hic promittitur, aptius ei videtur locus quam Davidi convenire; aptius etiam quam Iosuæ, cui minus proprie quam Iesu competit Christi nomen. Itaque sic comma illud reddebat Sexta Editio, Hieronymo teste: Ἐγένετο τὸ σῶμα τοῦ Ιησοῦ Ιησοῦ χριστοῦ οὐτοῦ. Extiisti ad servandum populum tuum, per Iesum Christum tuum. Et ad Messiam quoque id Ebrei retulerunt. Facit hoc & id quod paulopost subnedit Habacuc: *Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Iesu meo.* Scio Ebraice scriptum esse γεννητος, & ex nomine communis γεννητος, nomen proprium esse factum; sed ta-

PROPOSITIO VII.

323

men ex adjunctione alterius prophetiae & utriusque *ἀπογεγράτη*, Christus utrobius homini non lucitofo videbitur expressus. Jonathan certe posteriore hoc loco, itidem ut priore, Christum reddidit.

XVII. De Messiae adventu Sophonias quoque vaticinatio extat tertio capite; *Prophetia ait enim ex Domini persona: Reddam populis labium electum, ut invenient omnes in no-* *Sophonias,* *mine Domini, & serviant ei humero uno. Nomen Domini hoc loco Regem Mef-* *Soph. 3. 9, &* *siam signare traditur in Berezith Rabba, & in Pulvere aromatico R. Machir, totam-* *seq.* *que hanc prophetiam Christo adjudicasse Judaeos testificantur. Reete sane, comple-* *tam enim prophetiam hanc fuisse novimus in mirifica priscorum Christianorum con-* *cordia, quorum erat cor unum & anima una. Pergit Sophonias: Ultra flumina Euphrat-* *Soph. 3. 10.* *pis, inde supplices mei, filii dispersorum meorum deferent munus mihi: simile illud & Psal-* *mo quadragesimo quarto, qui Messiae θελητης est: Filius Tyri in munibibus vultum Psalm. 44. 33.* *tuum deprecabuntur, omnes divites plebis: simile quoque initio sexagesimi capituli de* *Christo Isaia prædicti, quod & in Eunuco Candace Regina extum habuit. Spon-* *der deinde Sophonias altam pacem reliqui Israëlis: Quoniam ipsi pacentur & acuba-* *Soph. 3. 13.* *bunt, & non erit qui exterreat: quod Christi eventurum temporibus pollicentem* *itidem Michæam audivimus, cum diceret: Et sedebit vir subibus vitem suam, &* *Mich. 4. 4.* *sabius sicum suam, & non erit qui deterreat. Israëli postmodum promittit Sopho-* *nias, futurum ut in medio ejus sedem suam Messias constitutus: quod & apud* *Zacharias semel iterumque reperitur: Et habitabo in medio tui: & apud Ezechielem:* *Zach. 2. 10, 11.* *Et erit tabernaculum meum in eis: quod & Discipulis suis Christus Jesus promitterebat: Ezech. 37. 17.* *Et ego vobis sum omnibus diebus, usque ad consummationem seculi. Quod adiicit Matth. 18. 9.* *deinde Propheta: Salvabo claudicantem, & eam que ejeta fuerat congregabo, &* *Soph. 3. 15.* *ponam eos in landem: hoc idem pene ἀνέξει apud Michæam de Christo prædictum Mich. 4. 6.*

XVIII. Expectati Christi mysterium clarissima prophetia & celeberrima Ag- *Prophetia geus explicavit. Nam primum cum ait: Verbum quod pepigit vobis, cum egredieremini Aggei,* *de terra Egypti, & spiritus meus erit in medio vestrum, nolite timere; Ebrais in memo-* *riam revocare velle videtur nobile hoc vaticinium Mosis de Christo: Prophetam de gente* *tua, & de fratribus tuis, sicut me, suscitabit tibi Dominus Deus tuus: ipsum audies. Huic* *vaticinio subobscure repetito subjungit Aggeus: Hac dicit Dominus exercitum: Adhuc Agg. 1. 7, &* *annum modicum est, & ego commodebo celum, & terram, & aridam, & movebo* *seq.* *omnes gentes: & veniet Desideratus cunctis gentibus, & implobo domum istam gloria, dicit* *Dominus exercitum. Meum est argentum, & meum est aurum, dicit Dominus exercitum.* *Magna erit gloria domus istius novissime plusquam prima, dicit Dominus exercitum: & in* *loco isto dabo pacem, dicit Dominus exercitum. Hanc orbis commotionem Christo ac-* *commodat Paulus in Epistola ad Ebraeos; cuius, aliorumque Novi Testamenti Scri-* *Ebr. 12. 25, &* *ptorum in Vetere explicando auctoritati multum tribuo; quod, ut superius saepe di-* *xisse memini, receptas & perulgatas hac aetate opiniones videantur secuti; nec enim* *in nascentis Ecclesiæ primordiis, cum undique & ab Ethnicis, & acris etiam à Ju-* *dæis ea oppugnaretur, tutum fuisse prisci Fœderis testimonis abuti, & vulgo probatas* *interpretationes pervellere. Desideratus autem gentibus, is ipse est quem Patriarcha* *Jacob futurum Expectationem gentium moriturus promisit. Is est de quo prædictis Gen. 49. 10.* *Isaia, ita ut verba ejus Paulus reperiantur: Exsurget regere gentes, in eum gentes spha-* *bunt: & qui Beata spes à Paulo ipso appellatur. Templo autem secundo novam per* *Isa. 11. 10.* *Rom. 15. 12.* *Christum conciliatum iri gloriam vetustissimi Ebræi fatebantur: quam doctrinam re-* *centiores pessimum dederunt, secundi Templi majorem fuisse gloriam fingentes quam* *primi, quod diutius aliquanto perseveraverit; quasi ædificiorum splendor ac gloria* *ex vetustate pendaat, qua per eam contra obsolefecit. Christiani quidam Templum* *secundum, non quale à Zorobabele exstructum est, sed quale ab Herode instauratum,* *Salomonico augustius fuisse & splendidius arbitrantur, atque eo spectare Aggei vati-* *cinationem. Hanc opinionem acute refellit Villalpandus ex Iosepho, qui ædes duas,* *Villalp. Tom.* *Cæsaream, & Agrrippam, ab Herode exstructas, Templum magnificientia superas-* *scribit. Nos autem defendere priscorum Judæorum doctrinam possumus, cum ex hoc* *1. in Ezech.* *Aggei loco, tum ex Malachia tertio capite: maxime vero ex quadragesimo tertio* *pag. 80.* *Joseph. de bel.* *Ezechielis, ubi magnificum illud Templum sibi visum describens, quale Judæi Messiae* *Jud. libr. 1.* *temporibus excitatum iri asseverant. Elevavit me, inquit, spiritus, & introduxit me in* *cap. 16.* *atrium interius, & ecce repleta erat gloria Domini domus. Et audiui loquenter ad me de* *Mal. 3. 1, & seq.* *& seq.* *domo: & vir qui stabat super me, dixit ad me: Fili hominis, locus solii mei, & locus vesti-* *Ezech. 43. 2.* *giorum pedum meorum, ubi habito in medio filiorum Israël in eternum, & non polluent* *ultra domus Israël nomen sanctum meum, ipsi & reges eorum in fornicationibus suis.* *Hinc David appellat Christum, Regem gloria; Paulus, Dominum glorie: hinc de* *Psalm. 55. 7, 8.* *1. Cor. 2. 8.*

Sf ij